

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányoabb árban közölünk.

Lethargia.

Sátoralja-Ujhely, január 6.

Renyheség, nembánomság, tu-nyaság. Ezek jellemzik Zemplén-vármegye székvárosának kulturális életét. Sehoh egy kis szellemi mozgalom, néma és sivár az élet, mintha megbénult volna minden ideg a társadalmi életet irányító szellemi testében.

Van a székvárosnak két kaszinója. Már megirtuk, hogy ezekben főcél a kártya forgatása. Ezeknek a kaszinóknak vezetőit azt vallják, hogy a kaszinók főcélja a társas együttélés, a társadalmi asszimiláció. Jobb, ha erről az ugynevezett asszimilációról nem is beszélünk. Hisz a legutóbbi társas-estélyek is elég fényesen bizonyítják, hogy a kaszinók mily sikerrel felelnek meg annak a kitűzött programnak.

Helybenhagynók azt, hogy akkor is követi a kaszinó programját, midőn csakis társadalmi hivatást teljesít. Helyes. De ne legyünk annyira konzervatívek, hogy megelégedjünk a kaszinók régi sablon-programjaival ma is, mikor kulturális fejlődést kíván a kor haladása, no meg az általános szellemi haladás.

Ugyan milyen társadalmi intézmény van hivatva a kulturát fejleszteni, hanem az a két kaszinó, a mely ugy szellemi intelligenciájánál, mint előkelőségénél fogva első sorban hivatott erre.

És a helyet mit látunk. Van ennek a városnak kisebb és nagyobb egylete, ezek némelyike igyekszik kulturát csinálni a maga körében.

Holott ezek a kaszinók nem csinálnak semmit. Vagy talán azt nevezük valaminek, hogy farsang idején bálokat rendeznek. Hisz ez egy oly szokás, a melyet csupán mert szokássá vált, meg kell tenniük.

Ez nem kultura tisztelt kaszinói vezetőségek Szolgáljunk önöknek magyarázattal arról, hogy mi az a kultura? Ezt önök tudják jól. De önök apathikusak, önöket nem érdekli a szellemi élet finomításának az eszméje. Ez önöknek Hekuba! Annál sokkalta fontosabb az, ha választási célokra kell igába hajtani a kaszinók tagjait.

Vagy jutott-e önöknek hónapokon, esztendőn át eszükbe, — egyetlen-egyszer is felolvasó estélyt, koncert-estélyt vagy ilyes estélyeket rendezni. Olvassák csak el a kassai, miskolci, eperjesi ungvári lapokat és higgyék el pilluval fogják azokat letenni. De figyeljék meg a megye kisebb városait is. Hisz ott is több kultur élet pezseg, mint ebben az áldatlan renyhe székvárosban.

Azt akarják talán mentségül felhozni, hogy az nem az önök részorijába tartozik és hogy nem a kaszinókból kell ennek kiindulni. Ez a gyöngö argumentum Mert igenis ott, a hol egyéb kultur-

egyletek hiányában a kaszinóknak kell összpontosulni a szellemi intelligenciának, a korszellemet irányító seregének: ottan a kaszinóknak kötelessége a kulturális életet fejleszteni és ha ilyen élet nem létezik, akkor azt megteremteni.

Csak nemrégiben a Városi Kaszinó zajos közgyűlése után az ellenzékkel szemben megjegyezte Dokus Gyula a városi kaszinó elnöke, hogy ő igyekezni fog azok tetszését is kiérdemelni, a kik reá nem szavaztak. Akkor nem tagadhatjuk biztunk ebben a szép ígértben. Hogy ez a bizalom nem fog-e teljesen megsemmisülni: megmutatja a közel jövő.*)

Érdeemesnek tartottuk azonban figyelemzteni a kaszinókat arra a lethargiára, a mi a székváros testében renyhén belefészkelődött.

Vegyék tekintetbe, hogy ennek a városnak télen át nincsen színház, mert ebbe a színházba télen idején lehetetlen egy tisztes társulatnak megélni. Vegyék tekintetbe, hogy itt butul, posványosodik a közszellem, hogy a kulturának sáncokkal állja útját az a lethargia, a melyet a kaszinók vannak behivatva küzni abból az ellustult társadalmi testből, amely

*) Még eddig egy lépést sem tettek ahoz, hogy egy koncert vagy nagyobb szabású felolvasó-estélyt rendezzenek. Még nem kapott róla hírt a sajtó. Pedig erre ugy tudjuk, legalkalmasabb idő a tél, az pedig mihammar elmulik. Nem lehetne ilyeneket legalább havonként egyszer rendezni? Ha nem, hát akkor szabad kérdeznünk, kiknek a gyűlhelye ez a kaszinó? És milyen az a híres választmány, amelyért oly lelkesedéssel állottak sorompóba.

már nem lát egyéb hivatást, mint szavazni rendületlenül.

Nem csak a szavazatok ügyes összetartásához szükséges kártyaszobák létesítésére alakítsanak és vezessenek kaszinókat, hanem a kultura fejlesztésére ott: a hol hinni akarjuk, hogy a kaszinók a szellemi intelligencia gyűlhelyei.

Mert különben kénytelenek volnánk kétségbe vonni, vajjon egyáltalán létezik-e itt szellemi intelligencia.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

„Szabad irni, csak igazat írjon.“

— Sátoralja-Ujhely legutolsó városi közgyűléséről. —

Lapunkban már több ízben említve volt, hogy az utóbbi években a város helytelen költségvetései miatt a legutóbbi 3 évről 28000 frt szükséglet minden fedezet nélkül áll. Ezt ugyan semmiféle oldalról meg nem cáfolták; hanem ha cáfolatnak tekinthetnők is azt, hogy a költségvetéseket készítő bizottság elnöke Székely Elek, a ki más argumentum hiányában botozással fenyegetődni a közelmúlt városi közgyűlésen nem áttalotta, Mecser Gyula képviselői tag felvilágosító szavaira azt felelte, hogy szabad a sajtónak irni, csak igazat írjon: ezen furcsa módon megkísérelt cáfolás tökéletesen megdőlt és bizonyosságot nyert a nagyközönség arról, hogy mi igenis igazat írtunk.

TÁRCA.

Vesztett csata.

Írta: Róssa Miklós.

Eiős főlhomály nehezedett a szobára, csak a kályha ajtaján keresztül szivárgó vörhenyes fény vibrált a levegőben, titokzatos, táncoló alakokat rajzolva a fohéber függönyökre. Az asszony azokat bámulta szórakozottan, a férfi nem látott semmit, ugy nézett bele a fekete levegőbe.

— Nem vett maga észre az utóbbi időben valami változást Emmán? — törte meg a kínos csendet az asszony és idegesen tépdésni kezdte a plüs karosszék rojtjait.

Annyit kellett a világ előtt komédiáznok, hogy akkor is magázták egymást, ha egyedül voltak. Pedig nagy joguk lett volna a tegeződésre: több mint két éve immár, hogy egymáshoz füzte őket egy forró, buja izgatón nyári este.

Maguk sem tudták, hogyan történt. Az asszony egyedül lakott, évek óta elváltan élt a férjétől, nemcsak maga, de mások is olyba vették, mintha özvegy lett volna. A leánya még csak tizennégy esztendő volt, aztán meg az asszony még annyira fiatalnak érezte magát, hogy tudomást sem vett a leány tizennégy esztendejéről. Pedig a leány bámulatos rohammal fejlődött,

tizennégy esztendő korában már egy tipikus bakfis benyomását tette, most két év után pedig kész nagy leány volt. De hát a fiatal embert annyira elkápráztatta az asszony zsenialitása, hogy a nyíló tubarózsa mellett észre sem vette a napról-napra fejlődő rózsabimbót.

Egy ilyen unalmas, nehéz, majdnem sötét őszi estalkonyat kellett hozzá, hogy magának az anyának is észbe jusson a leány. És mikor a fiatal ember tovább is szóltanul bámult a fekete levegőbe, megismételte a kérdést, de most már sokkal idegesebben:

— Nem vett maga észre az utóbbi időben valami változást Emmán?

A fiatal ember bosszusan vonogatta a vállát.

— De igen. Egészen levetkezte velem szemben eddig tanusított közönyét, mondhatnám gyűlöletét, vagy néma megvetését — mit tudom én — s egy idő óta elhalmoz szeretetreméltóságával. Apró kézimunkákat, csebecbecéket készít a számomra, marasztal, ha távozni készülök, unszol, hogy gyakrabban jöjjelek s szemrehányásokat tesz, ha párnapig nem jövök. Szóval...

Az asszony ideges, keserű nevetéssel vágott a szavába:

— Szóval meg van győződve róla, hogy szerelmes magába!

A fiatal ember az ajkába harapott.

— Nem beszéltem szerelmemről. Csak konstatáltam az el nem vitatható tényeket. Egyébként nem én hoztam

szóba az egész dolgot! — tette hozzá szárazon.

Az asszony megbánta a könnyelmű kiméletlenséget. Odakuszott a fiatal ember lábához, karjait a nyaka köré fonta s hizelegve duruzsolt neki, mint a macska ha azt akarja, hogy simogassák.

— Haragszol?

A fiatal ember unottan bontakozott ki az elől karokból.

— Nem szeretem a tréfát az ilyen dolgokban. Maga igen jól tudja.

Az asszony folytatta a békítési kísérleteket.

— Miért nem tegezel?

— Megszoktam már amugy!

— Szeretsz?

A fiatal ember kedvetlenül dühöngött:

— Mire való ez a szinpadias jelenet? — és fel akart kelni a karosszékéből, mely előtt szerelmesen térdre kuporodott az asszony. De ez iszonyu erővel megragadta a karját, visszalátte a helyére és maga ugrott fel a földről, miközben villogó szemekkel sziszegte:

— Te szereted Emmát!

A leány jött be és így a fiatal ember magának tarthatta a választ. Egyesenesen odasietett a karosszékhez és őszinte melegséggel nyujtott kezét a fiúnak. Mikor látta, hogy az milyen semmitmondóan, tévetegeten bámul maga elé, résztvevően megkérdezte:

— Valami baja van?

— Olyasfélét érzek, a mit szeretnék morális katzenjammernek nevezni.

— A leány elnevette magát:

— Mi az?

— Mikor az embernek nem a gyomra émelyeg, hanem a lelke.

— A tulterheltségtől? — kérdezte a leány és érezni lehetett a hangjában a maliciát.

— Nem! Az ürességtől.

Hát igyekezzezzék telíteni valamivel! — ríposztzott a leány. A pillantásában volt valami kihívó kacérság, a mi valósággal megzavarta a fiatal embert. Egészen megfélekedezett az asszonyról, a ki sápadtan, reszkette figyelt őket s szinte önkénytelenül kiszaladt a száján:

— Nem is kell igyekezniem, magától is megtelek.

A leány folytatta:

— Kinek a képével?

A fiatal ember merőben a szemébe nézett a leánynak s szinte ellágyulva sottogta:

— A magáéval!

A leány elcacagta magát, de aztán szinte ajkára fagyott még a mosoly is, mikor látta, hogy rohan ki anyja villogó szemekkel a szobából. A fiatal ember is látta, de csak vállat vont hozzá.

— Ugy-e elhiszi Emma, a mit mondtam? — folytatta önfelédten és megragadta a leány kezét, ugy-e elhiszi?

A leány habozott egy pillanattal. Látszott rajta, hogy az első percben arra gondolt: legjobb lenne elfutni in-

A mult keddi városi közgyűlésben ugyanis az 1899. évre szóló költségvetésre vonatkozó jegyzőkönyv hitelteliséte kapcsán a városi képviselőtestület intézkedett, miszerint megfelelő módon sürgősen kideríttessék, hogy ezen 28000 forintból az 1898-ban túlfizetett 7000 forintot kívül még fennmaradó fedezetlen 21000 forint honnan és kinek hibájából keletkezett.

Tehát igaz, hogy létezik ilyen 28000 forint, a mint azt mi kimutattuk, igaz tehát, hogy a város terhei nagyobbak, mint a hogy azt eddig az illető urak feltüntetni jónak látták és igaz az is, hogy a központi pótadónak már eddig is e 28000 forint arányában, melyből egy-egy évre 9333 forint esik: nem 42%-nek, hanem 54–55%-nek kellett volna lenni. Hát még a többi?

Valamint eddig a valóságot kimutattuk, ki fogjuk mutatni még azt is, hogy ezeket a helytelen költségvetésésért és az abból eredő káros következményekért kit terhel a felelősség? Kit is kellene érettek megbotozni? Csak-hogy azután tessék ám »botozni« azoknak a kik erre jogosítva és kötelezve vannak.

HIREK.

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP. Január hó 1-én új előfizetés nyílt a Felsőmagyarországi Hírlapra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, a kiknek az előfizetése ezen a napon lejárt és azokat a kik e naptól előfizetni óhajtanak, méltóztatásának az előfizetési díjakat kiadóhivatalunkhoz (Sátoraljaújhegy Wekerle tér 502) minél előbb beküldeni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

Horlay írta s a mit oly tüntetően érzett vele, csak egy nem mindennapi vagy talán éppen mindennapi nyilvánulása volt a szerelemnek. S mikor napról-napra jobban beleerasedett a játékba, rémülettel vette észre, hogy nemcsak az, a mit felgyújtani akart, de maga is tüzet fogott.

Szinte halálra rémült, mikor ebben bizonyossá lett. Mi fog most történni? Mitevő legyen? Abba hagyja a játékot? De már késő, ezzel nem segít. És mi lesz romantikus tervével, melylyel vissza akarta magának hódítani anyját Horlaytól? Folytassa a küzdelmet komolyan s most már nem az anyjáért, hanem a saját érdekében, az anyja ellen?

Ettől az utolsó feltevéstől megborzadt. Nem, soha, ha megtörik is szíve. Nem! Nem! Folytatni fogja, a hol elhagyta s befeljezi nemes munkáját. Most még nagyobb dicsőség lesz az, mert ő maga is áldozatot hoz. És vigasztalni igyekezett magát a tisztán tudat kínálkozó glóriájával. De azért elsírta magát hosszasan, keservesen...

Horlay Jenő azzal az elhatározással indult el hazulról, hogy ma véget vet ennek a kétségbejött állapotnak s törésére viszi a dolgot, kerüljön bármibe. Sokáig ugyem lehetne késleltetni a katasztrófát, jobb ha magunk idezzük fel, mintha ránk tör váratlanul! — gonolotta magában.

* **Főúri kitüntetés.** A homonnai polg. és f. keresk. iskolában — mint levelezőnk írja — f. hó 4-én egy kellemesen ható jutalomkiosztási kis ünnepély volt. Graf *Andrássy* Aladár négy tanuló ifjúnak 10–10 korona jutalmát és egy-egy melltit küldött azért, hogy a mult őszön a majoriában támadt tűz elfojtásában és egy nagy kazal szalma megmentésében oly derék buzgalom fejtettek ki. E négy tanuló ifjun kívül hasonló jutalommal tüntetett ki egy járásbíróági díjnokat és egy faipar szakiskolái növendéket. A melltin ez a felírás van: »A budapesti önkéntes mentő-egyesület E jutalmakat a gróf nevében *Persenszky* Lajos urad. tisztartó osztotta ki. Az ifjúsághoz ez alkalmából *Kovács* József igazgató buzditó beszédet intézett. A négy megjutalmazott ifjunak neve a következő: *Zaldány* Sándor III. keresk. o. t., *Gloss* Géza II. k. o. t., *Méhelyi* Nándor II. k. o. t., *Weisz* Farkas II. oszt. t.

— **Halálozások** *Timkó* József Kassa városi tanácsnok, az ellenék oszlopogója, s az »Abauj-Kassai Közlöny« kiadó szerkesztője f. hó 4-én hirtelen elhunyt. Szívizélhüled érte hivatalában munkaközben az eleterős fáruit, akinek halála gyászba borítja családját, számtalan barátját és az egész ellenéki pártot. Halála a városban mindenhol őszinte részvétet keltett. Gyermekéi közül idősebb fia Jordán, Forró plébános, Zoltán pedig törvényszéki aljegyző. Temetése január hó 6-án d. u. 4 órakor igaz és nagy részvét mellett ment végbe Kassán. Az elhunyt nagy szerepet játszott egy nevedszáradt óta Kassa város életében és a polgárság igazi barátját vesztette el benne. Ernyedetlen tisztviselő, hajthatatlan pártember, kitűnő író és lelkes magyar volt. — Szerencsen *Ungváry* Arthur postaőrök és városi képviselő 39 éves korában meghalt.

* **A haagyakorlatok.** Az ideai hadgyakorlatokat Felső-Ausztriában és Salzburgban fogják megtartani.

— **Kaszinói közgyűlés Nagy-Mihályban.** December hó 27-én tartotta a nagy-mihályi Kaszinó évszázad közgyűlését *Szirmay* József elnök távollétében *Füzesy* Tamás elnöklése mellett. — Az egylet ma 130 tagot számlál, még pedig 32 kültag, 98 beltagot. A közgyűlés megnyitása után *Sulyovszky* István egyleti igazgató kéri a jelenlévőket, hogy az egylet tagjai között fennálló barátságos, jó viszonyt tartsák föl, ápolják, gondozzák a jövőben is: az anyagiakat illetőleg megemlíti, hogy az egylet rohasem állott oly jó lábón a plus és minussal, mint a jelenben. Élteti *Szirmay* József elnököt, köszönetet mond a pénztárnoknak, és könyvtárnoknak fáradságtalan munkásságukért s végi évi jelentését. A számvizsgáló bizottság jelentéséből kiténik, hogy a lefolyt év bevétele: 2016 forint 61 kr., kiadása pedig: 1840 forint 53 kr. s így pénztári maradvány készpénzben 176 forint 08 kr., mely összeghez adván a tagdíj hátralékának levő 222 forint 13 krt, a jövő évre 398 forint 21 kr. többlet vittetik át. — A közgyűlés *Fröhlich* Gyula pénztárnoknak elismeréssel fölmentvényt ad. — A jövő évre szóló költségvetés 2030 forint 67 kr. bevétellel szemben 230 forint 08 kr. kiadással állapított meg s fogadtatott el. A közgyűlés további folyamán titkos szavazással választmányi taggá választott *Vaszily* János s választmányi póttaggá *Spiegel* Samu.

* **Hangverseny Gálszécsen.** Gróf *Andrássy* Gézáné, Kanizs Elconóra aróné ő Nagyméltósága védnöksége alatt, Gálszécsen, 1899. évi január hó 14-én a kassai dalegylet közreműködésével a nagyvendéglő termében a *gálszécsi járdai közorhárd* javára rendezendő hangversennyel egybekötött táncmulatságra kibocsájtották már a meghívókat. Belépti díj szembélyenként 2 forint, családjegy 4 forint. Kezdeté este 8 órákor. Felülvezetéseket köszönettel fogadják és hirlapilag nyugtáznak. Jegyek előre válthatók id, Koch Gábor kereskedésében és este a pénztárnál. A hangverseny műsora a következő: 1. Gaál F. Magyar Golgotha. Szövege Lekly Gyulától. Előadja: *a kassai dalegylet*. 2. Monolog. Előadja: *Tomcsányi* Gizella. 3. Gaál F. Sőhajítás. Előadja: *a kassai dalegylet*. 4. Magyar népdalok: Előadja: *gordonkán és hegedűn: Óldvári testvérek*. 5. Gaál F. Magyar népdalok. Előadja: *a kassai dalegylet*. 6. Monolog. Előadja: *Issyey* Zoltán. 7. Kályá: Balog Ádám nótája. Előadja: *a kassai dalegylet*.

— **Ezred-jubileum.** F. é. január hó 8-án lesz 50 éve annak, hogy a kassai 34. gyalogezred a német császáré, illetve a porosz kiralyé. A derék ezrednek a nemrégiben elhunyt I. Vilmos 1849-ben lett örökös tulajdonosa. A kassai házi ezredből egy kéttagból álló küldöttség, *Neuhold* Emil ezredes és *Zsenyey* Árpád főhadnagy mentek el tennyelőt a jubilaris ünnepekre Berlinbe.

— **Bátor életmentő.** Kassán vasárnap este 9 óra körül a Széchenyi hid mellett haladó *Halmi* Félix másodéves joghallgató nagy sikoltozást és segélykiáltásokat hallott a Hernád folyó kellő közepé felől. A sötét miatt nem lehetett tisztán kivennie, hogy ki lehet az, de embéri hangokat hallván, figyelmeztette az ott ácsorgó rendőrt a zajra. A rendőrfőnök azonnal kijelentéssel, hogy ő nem fiatal ember, odébb állott. Erre Halmi gyorsan átugorván a szomszéd ház kerítését, bevetette magát a Hernád folyóba és saját életének kockázatátalával kihuzta a már fuldokló szegényes kinezésű 60 év k-

szülődnék. Én már készen vagyok, a mint látja.

— Látom. És igazán nagyon fessenek találom.

— Ugyan ne gunyolódjék. Velünk tart?

— Hiszen tudja, hogy maga után elmennek akárhova! — felelt a fiatal ember s a leány keze után nyult.

Ez megijedtt s ki akarta vonni kezét a fiatal emberből, a ki szívenedélyesen szoritotta azt mind a két kezével.

— Ne, ne! Hagyjon el! — könyörgött s ugy vergődött ott, mint a törbe került madár. Hagyjon el!

A fiatal embernek fejébe szállott a vér. Olyan szép volt ez a piruló, reszkető gyerekleány, a mint könyörögve emelte rá a nagy, kék szeméit s neki egy percre észbe jutott, mily könnyen adja a csókot az a másik, a ki most ott benn talán éppen sántikáló szépségének mankóit ölti magára. Nem tudott uralkodni magán.

— Szeretem Emma, szeretem! — lihegett fuldokolva. Hiszen tudja régen, ugy-e maga mondta, maga bevalotta. Szeret, szeret!

A leány behunyta a szemét, hogy tisztábban hallja ezt a zenét, mely annyiszor megcsendült előtte álmatlan éjszakái alatt s mennyei mosolylyal nézett az ég felé. Az ajkán ott lebegett az igen, ő maga hallotta is, a mint a lelkében ez az édes szó visszavissza csengett s talán már oda is lehetne volna az ifju fülebe. De aztán egyszerre megrázkódott, kinyitotta a szeméit s merőben belenézett a levegőbe. Mintha szemébe akart volna te-

— **Bátor életmentő.** Kassán vasárnap este 9 óra körül a Széchenyi hid mellett haladó *Halmi* Félix másodéves joghallgató nagy sikoltozást és segélykiáltásokat hallott a Hernád folyó kellő közepé felől. A sötét miatt nem lehetett tisztán kivennie, hogy ki lehet az, de embéri hangokat hallván, figyelmeztette az ott ácsorgó rendőrt a zajra. A rendőrfőnök azonnal kijelentéssel, hogy ő nem fiatal ember, odébb állott. Erre Halmi gyorsan átugorván a szomszéd ház kerítését, bevetette magát a Hernád folyóba és saját életének kockázatátalával kihuzta a már fuldokló szegényes kinezésű 60 év k-

— **Bátor életmentő.** Kassán vasárnap este 9 óra körül a Széchenyi hid mellett haladó *Halmi* Félix másodéves joghallgató nagy sikoltozást és segélykiáltásokat hallott a Hernád folyó kellő közepé felől. A sötét miatt nem lehetett tisztán kivennie, hogy ki lehet az, de embéri hangokat hallván, figyelmeztette az ott ácsorgó rendőrt a zajra. A rendőrfőnök azonnal kijelentéssel, hogy ő nem fiatal ember, odébb állott. Erre Halmi gyorsan átugorván a szomszéd ház kerítését, bevetette magát a Hernád folyóba és saját életének kockázatátalával kihuzta a már fuldokló szegényes kinezésű 60 év k-

kinti a rideg valóságnak. A fiatal ember ekkor már ott térdelt lábai előtt s végtelenül fájdalmas, esdő pillantással tekintett fel reá. Odanézett a lábái előtt kuporgó ifjura, a pillantásával még egyszer átolelte, hosszán, melegen, aztán kikpata a kezeit az ifjúból s odavágta neki:

— Ostoba!

És kacagott hozzá hangosan, élesen, hogy szinte csengett bele a szoba. Olyan volt ez a kacagás, mint egy falusi kis kápolna halálharangjának a csilingelése.

Megnyílt az ajtó s az asszony jelent meg a küszöbön, feltűnő elegáns utcai öltözében. A mint meglátta a még mindig térdeplő fiatal embert, elszápadt s bágyadtan támaszkodott az ajtófélfának. De hamar összeszedte magát s miközben villogó tekintettel végigmérte a szeretőtjét, keserű mosolylyal fordult a leányhoz:

— Gratulálok leányom a diadalhoz!

A leány reszketve állt a szoba közepén s szinte alétlan vándorgott el az ajtóig. Ott azonban már elhagyta minden ereje, összeröve borult az anyja nyakába s fuldokolva sugta a fülebe:

— Győztem anyám, de elvesztünk mind a ketten!

Horlay Jenő kezébe temette arcát. Lehajította a fejét, hogy szinte odaborult a földre s rekedten tette hozzá:

— Mind a hárman.

Valódi EGYPTOMI
SZIVARKAHÜVELYT

„NILL“

mely a dohányzás
alatt nem lesz

SEM ZSIROS SEM FEKETE

kapható: LANDESMANN MIKSA és TÁRSA
könyv-, papir- és írószekereskedésében
SÁTORALJA-UJHELY. 3-12 41

5 kr.

Kittinó sítópor
korábbi
40-50 dekta
házasításhoz

STELLA
BUDAPEST

SÍTÓPOR jobbnál
minden BECSI svartmányonál
Kapható minden jóhú fűszerüzletben.

2 dekagramm.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentáll az idős megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták küszvényénél, oszánál, fogszárgatásnál és meghűlésekénél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyarkorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készenlétben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbortűki utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter ezüggépezés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Klein Géza

fűszer- és vegyeskereskedése,

bel- s külföldi rum-, tea- s cognac, nagy-sárosi malmi liszt-raktár

SÁTORALJA-UJHELY

Ajánl szobafűtésre kiválóan alkalmas szagtalan

szalon kőszén

házhöz szállítva métermázsánként 1 ft 10 kr-ért, nagyobb mennyiség vételénél árengedmény.

Valódi gyöngyösi fehér új bor literje 26 kr.

Valódi ó czankó bor fehér literje 32 kr.

Valódi egri vörös literje 36-40 krajcárig.

Amerikai szalon petroleum!

2-? 45

Hirdetések közlésre felvételnek
jutányos árban.

A magyar kölcsönös
állatbiztosítási társaság

működését megkezdte s ajánlatokat állatbiztosításra

lovak és szarvas-marhákra
elfogad.

Bővebb felvilágosítást nyújt: a magyar kölcsönös állatbiztosító társaság Zemplénmegyei vezérképviselősege

Sátoralja-Ujhelyben:

SCHWARCZ LAJOS

Felső-Zsolyomka, Cseh Péter ur házában

LANDESMANN MIKSA és TÁRSA

két gyorsajtóval, különféle segédgépekkel s a legdivatosabb betűfajokkal,
a kor igényeinek megfelelően berendezett

KÖNYVNYOMDÁJA

WEKERLE-TÉR SÁTORALJA-UJHELY DR. SCHÖN HÁZ

ajánlkozik mindennemű **könyvnyomdai munkának**, u. m.: hírlapok, folyóiratok, könyvek, röpiratok, diszművek, színlapok, takarékpénztári évi zárszámadások, tanodai jelentések, árjegyzékek, számlák, bárcakönyvek perforirozva (lyukkasztva), levélpapírok és levélborítékok, eljegyzési, lakodalmi és táncvigalmi meghívók, táncrendek, gyászjelentések, körlevelek, táblázatok, falragaszok stb., stb.,

iszléses, hibátlan, gyors, pontos és jutányos árban

kívánatra több színben való elkészítésére.

Nagy raktár mindenféle községi, körjegyzői, ügyvédi, kereskedői, egyházi és iskolai

NYOMTATVÁNYOKBÓL,
melyek itt olcsóbban kaphatók, mint bárhol.

Előfizetésre és hirdetések közlésére a legalkalmasabb és legolcsóbb lap a

„FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP“

5 vármegye független polgárainak legelterjedtebb lapja. Megjelen hetenkint kétszer.

Előfizetési ára: Egy évre 5 ft Felévre 2 ft 50 kr. Negyedévre 1 ft 25 kr. Hirdetések jutányos árban közölhetnek